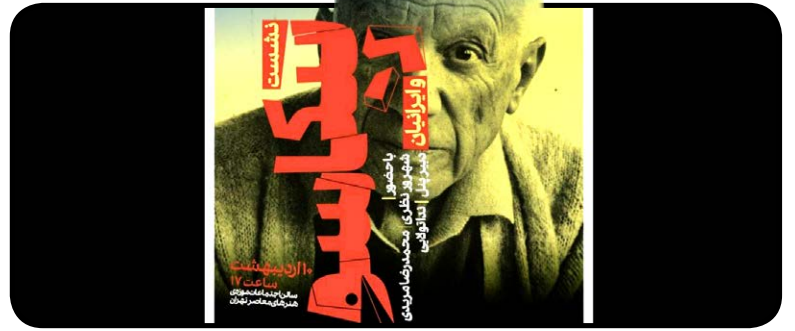

«بیان خطی» هنرمندان به کار شیور سید

مجموعه‌ای از آثار هنرمندان بزرگ هنرهای تجسمی ایران و یک هنرمند آمریکایی در پروژه‌ای از نگارخانه مشارکتی کارشیور در قالب نمایشگاهی با عنوان «بیان خطی» روز جمعه ۱۲ اردیبهشت به نمایش درمی‌آید. در این نمایشگاه آثاری از رابی آستین، مهدی احمدی، علیرضا اسپهبد، عدی اسبقی، هانیبال الخاص، داوود امدادیان، احمد امین نظر، بهمن بروجنی، محمدعلی ترقی جاه، مهر داد جمشیدی، کامبیز درمیخش، علی ذاکری، مهدی راحمی، هادی روشن ضمیر، حسین زنده رودی، سهراب سپهری، مجید صادق زاده، کمال طباطبایی، منصور قندریز، پرویز کلاتری، کیخسرو خورش، علی خسروی، فرامرز پیلارام، علی گلستانه، حسین محجوبی، اردشیر محمص، فرشید ملکی، منوچهر معتبر، علی ندایی و منوچهر نیازی به نمایش گذاشته می‌شود. / **مه‌ر**

پیکاسو و ایرانیان در موزه هنرهای معاصر تهران

دومین نشست از مجموعه نشست‌های تحلیلی نمایشگاه «پیکاسو در تهران» با موضوع «پیکاسو و ایرانیان» با حضور شهروز نظری (پژوهشگر، نویسنده و گالری دار)، محمدرضا مریدی (پژوهشگر و مدرس هنر، عضو هیئت علمی دانشگاه هنر) و ندا تولایی (هنرمند، مدرس، پژوهشگر و دبیر جلسه)، فردا چهارشنبه ۱۰ اردیبهشت ماه جاری ساعت ۱۷ در محل سالن اجتماعات موزه هنرهای معاصر تهران برگزار می‌شود. موزه هنرهای معاصر تهران، چهارشنبه‌های هر هفته تا پایان نمایشگاه «پیکاسو در تهران»، سلسله نشست‌هایی تخصصی با رویکردی تحلیلی، با حضور هنرمندان و صاحب نظران هنری برگزار می‌کند. نمایشگاه «پیکاسو در تهران» تا ۳۱ اردیبهشت ماه، در موزه هنرهای معاصر تهران برپا خواهد بود. / **صباخبر**

گفت‌وگو با محسن آزاد کارگردان نمایش «خونه مادر بزرگه»

استعاره‌ای نوستالژیک از وطن

واقعی مان بیرون می‌زند. در این نمایش تلاش کردم لحظه‌ای را نشان دهم که طمع، ترس یا وسوسه باعث می‌شود ذات انسان‌ها دگرگون شود و آن چه باقی می‌ماند خانه‌ای است که دیگر آن خانه پرمهر گذشته نیست.

وی در رابطه با مجموعه خاطره‌انگیز «خونه مادر بزرگه» گفت: با اینکه برای خیلی از ما کودکان آن دوران، فضا کمی ترسناک بود و کیفیت ساخت عروسک‌ها شاید ایده آل نبود، اما خونه مادر بزرگه برای ما یک خاطره مشترک و یک مأمن احساسی بود. چیزی در فضای آن سریال وجود داشت؛ شوخی، صمیمیت و در کنار هم بودن با وجود همه تفاوت‌ها. برای نسل‌های دهه ۵۰، ۶۰ و ۷۰، هنوز هم نوستالژی کار می‌کند و به نظر من، باز تولید چنین فضاهایی برای نسل امروز مهم‌تر از همیشه است.

آزاد در پایان با اشاره به وضعیت این روزهای تئاتر ایران بیان کرد: در شرایطی که فضای تولید آثار نمایشی با دشواری‌های اقتصادی و ساختاری همراه است، مهم است که به ریشه‌هایمان برگردیم. نه صرفاً برای نوستالژی، بلکه برای بازخوانی ارزش‌هایی که در معرض فراموشی هستند. خونه مادر بزرگه در این نمایش، فقط یک خاطره نیست، آینده‌ای است که امروز ما را به تماشا می‌گذارد. / **مه‌ر**

این کارگردان درباره مفهوم «خانه» در این نمایش توضیح داد: در نگاه ما «خونه مادر بزرگه» فقط یک خانه نیست. استعاره‌ای از وطن و مردم ماست. آدم‌هایی با تفاوت‌های زیاد، اما در کنار هم. وقتی راز چاه آب و پنهان کاری مادر بزرگ فاش می‌شود، میل به مالکیت، حرص و بی‌اعتمادی خودش را نشان می‌دهد. چیزی که در جامعه امروز هم به وضوح قابل مشاهده است.

آزاد ادامه داد: ما آدم‌ها همیشه نیمه‌ای پنهان داریم که فقط در شرایط خاص آشکار می‌شود. وقتی قانون یا نظم نباشد، آن روی

محسن آزاد نویسنده و کارگردان نمایش «خونه مادر بزرگه» که این شب‌ها در سالن سایه تئاتر شهر روی صحنه است درباره انگیزه نگارش این اثر بیان کرد: همیشه علاقه داشتم سراغ قصه‌هایی بروم که در ظاهر ساده‌اند اما در عمق خود، بازتابی از جامعه و آدم‌های امروزی دارند. مجموعه «خونه مادر بزرگه» برای نسل ما نماد یک خانه ایرانی، یک خانواده و نوعی همزیستی ساده و صادقانه بود. اما در این نسخه، من تلاش کردم نشان دهم چگونه یک اتفاق ساده می‌تواند بنیان خانواده، مهر و همدلی را از هم بپاشد و فاصله و جدایی جای آن بنشیند.

آزاد، درباره مدت زمان تمرین و انتخاب بازیگران بیان کرد: تمرین‌هایمان را از مهر سال گذشته آغاز کردیم و اوایل با بازه‌های زمانی آزادتر تمرین می‌کردیم و هر چه به زمان اجرا نزدیک‌تر می‌شدیم تمرین‌ها فشرده‌تر می‌شد. بازیگرها را همه می‌شناختم و با سبک بازی آنها نیز آشنا بودم و آنها نیز من را می‌شناختند.

وی درباره نقش طراحی صحنه در این نمایش گفت: سعی کردیم تا حال و هوای «خونه مادر بزرگه» در دکور حفظ بشود و البته دکور ما تا حدودی مینیمال و سوررئال است. ما عروسک نداریم و به جای آن از ماسک استفاده می‌کنیم چرا که فضای کار ما بزرگسال است به طور مثال اساساً شخصیت بیرونی و تفکر ها‌پو با نسخه عروسکی آن متفاوت است.

اکنون...

